

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології на тему:

**СЕМАНТИЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ (КАЛЬКУВАННЯ) В КОРЕЙСЬКІЙ
МОВІ**

Студента(тки) групи ПКОР 19-19

факультету східної і слов'янської

денної/заочної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Корейська мова та література і переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Онищенко Дарії Анатоліївни

Науковий керівник:

Доц. Пророченко Н. О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. КАЛЬКУВАННЯ ЯК ЛІНГВСТИЧНЕ ЯВИЩЕ У СУЧАСНОМУ МОВОЗНАВСТВІ	7
1.1 Калька та її різновиди.....	7
1.2 Калькування в лінгвістиці: історія та розвиток.....	12
Висновки до Розділу 1.....	14
РОЗДІЛ 2. КАЛЬКУВАННЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	15
2.1. Особливості запозичень у корейській мові у корейській мові	15
2.2. Семантичні запозичення (калькування) в корейській мові	19
2.2.1 Запозичення з китайської мови.....	19
2.2.2 Запозичення з японської мови.....	20
2.2.3 Запозичення з англійської	22
2.2.4 Вирази-кальки в корейській мові.....	24
Висновки до Розділу 2.....	27
ВИСНОВКИ.....	28
АНОТАЦІЯ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	32

ВСТУП

Калькування як мовне явище існує у багатьох мовах, надаючи їм при цьому більшої виразності та складності і у певній якійсь мірі вона робить їх по-особливому красивими. Досліджуючи лінгвістику тої чи іншої мови, ми стикаємось безпосередньо з калькуванням та у даному випадку – калькування у корейській мові, що має досить широке використання та являється відносно таки складним явищем для вивчення іноземцям, адже чимало калькованих слів пішли не лише з англійської, але і китайської та японських мов.

Кожна мова формується в атмосфері відчуженості, відособлення і автентичності. На це впливали географічні, соціальні та культурні чинники. Останнім слід надати найважливішу роль, адже саме мова відображає культури і традиції певного народу. Корейська мова багата та різноманітна, однак процеси глобалізації, що визначають сучасність не могли не вплинути на її формування та зміни, що відбуваються зараз.

Мова вбирає у себе всі ті зміни у суспільстві, котрі стосуються різних сфер життя. Іноді це виступає позитивним фактором розширення лексичного запасу мови, її смислове збагачення та забезпечення відповідності часу. Гнучкість будь якої мови – це наслідок глобалізації, розвитку науки і техніки, однак будь якій мові загрожує знищення в наслідок надмірного впливу однієї культури на іншу.

Процеси інтернаціоналізації і колонізації негативно вплинули на розвиток корейської мови, сьогодні важливим завданням, яке покладає на себе вітчизняна наука є зменшення впливу та подолання наслідків цього впливу в досліджуваній мові, а також знаходження відповідників, які могли б замінити кальковані структури.

Різні аспекти калькування, пов'язані з визначенням його сутності, як явища мови, вивчення походження калькованих слів, проблемами семантичного словотворення, розмежування полісемантичних та омонімічних слів, роллю омонімії в розвитку мови досліджувалися таким вченими, як Ш. Баллі, Л. Булаховський, М. Шанський, Л. Єфремов та іншими вченими. Теоретичні та практичні питання калькування були особливим предметом дискусій на багатьох

наукових конференціях, у тому числі і міжнародних. Тією чи іншою мірою проблеми калькування порушують у своїх роботах І. Білодід, Р. Зорівчак, Т. Панько та ін. Проте, на жаль, на даний час немає знаменитих вчених, які б займались порівнянням таких мов як: українська та корейська, тому в даній роботі ми будемо в основному опиратися на дослідження закордонних лінгвістів.

Якщо брати до увагу корейську та китайську або японську мови, то в результаті історичних подій з них відбулося запозичення великої кількості слів, особливо з китайської. За різними дослідженнями, корейську лексику складає приблизно 75 % запозичень з Піднебесної, тому цим питанням займалось багато відомих корейських вчених, таких як Кан Шінхан (강신향), Кім Кванхе (김광해), Кім Кючоль (김규철) Сон Мін (송민) та багато інших вчених, імена яких, на жаль, у нашій країні не є широко відомі, проте у Кореї вони є стовпами у вивченні тих чи інших лінгвістичних питань.

Актуальність теми. Актуальністю даного дослідження визначається належність обраної теми до широкого кола важливих мовознавчих питань у корейській мові, що стосуються проблем лінгвокультурної комунікації, розвитку мови та її сучасного стану, лексичної семантики та інших, що набувають особливого значення для корейської мови у зв'язку з тим, що велику частину її лексики складають запозичення з інших мов, особливо, так звані кальки, які складають велику частину слів.

Через постійний потенційний ризик спотворення значень слів та виразів, а також засмічення мовного простору неадекватними калькованими запозиченнями, робота з цією темою є обширною та піддається впливам як історичної, політичної, так і культурної сфер. Збереження ефективності, логічності та цілісності національної мови є одним із завдань лінгвістики, тому тема роботи тісно поєднана із актуальністю її проведення.

Об'єктом дослідження є семантичні запозичення(кальки) як лінгвістичне явище.

Предметом дослідження семантичні запозичення в корейській мові.

Матеріал дослідження. Для виконання роботи було дібрано та досліджено семантичні запозичення в корейській мові в кількості 106 одиниць.

Методи дослідження. У цій роботі, окрім загальних лінгвістичних методів дослідження, ми використали методи узагальнення, абстрагування (ізолювання) і порівняльний аналіз.

Мета роботи: дослідження походження кальок у корейській мові та їх класифікація.

Завдання роботи:

1) на основі аналізу існуючих лінгвістичних концепцій виробити критерії для розмежування різних типів і видів калькувань;

2) дослідити і систематизувати різноманітні типи калькування у сучасній корейській мові залежно від лексичних, граматичних, фонетичних, графічних особливостей;

3) вивчити шляхи виникнення різноманітних типів калькованих слів у корейській мові.

Сутність і стан проблем досліджуваної теми полягає у розгляді історії корейських слів-кальок та причина виникнення такої великої їх кількості. На даний час питання калькування у корейській мові є не настільки обширно дослідженим, як інші лінгвістичні питання, проте на основі існуючих матеріалів, ми спробуємо їх розглянути. Нам необхідно визначити місце цієї проблеми в лексико-семантичній системі корейської мови, з'ясувати тотожності та розбіжності калькованих одиниць мови. У роботі з нових позицій розглядаються відношення, що виникають між семантичними, словотворчими, фразеологічними кальками; визначаються критерії для розмежування кальок.

Наукова новизна даної роботи полягає у вивченні калькування як паралельно з лексичним запозиченням, так і як окреме явище; а також у співставленні калькування з іншими методами перекладу і розкритті проблеми плутанини дослівного і буквального перекладу. До того ж, через постійне поповнення мови новими словами-кальками, таке дослідження пропонує нові ідеї щодо розв'язання сучасних мовних питань з наведеної теми, а також виділить

слабкі сторони розкриття питання калькувань, їх класифікації, визначення та доцільності у сучасній лінгвістиці.

Практичне значення роботи полягає в тому, що її можна використовувати для навчальних цілей студентів, які вивчають корейську мову та хочуть поглибити свої знання і уникнути помилок у використанні цієї мови.

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів основної частини, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. КАЛЬКУВАННЯ ЯК ЛІНГВСТИЧНЕ ЯВИЩЕ У СУЧАСНОМУ МОВОЗНАВСТВІ

1.1 Калька та її різновиди

Калькування як мовне явище існує стільки, скільки існують мовні контакти, і немає в світі такої мови, в якій не було б кальок. Дослідники відзначають, що за характером своїх словотвірних компонентів кальки нічим не відрізняються від самостійних мовних утворень даної мови і сприймаються її носіями як звичайні слова рідної мови (Бик, 2005, ст. 30). Вони заповнюють словникові прогалини, зберігаючи при цьому загальну структуру, граматику, орфографію будь-якої мови. Кальки в будь-якій мові формуються під впливом багатьох мов, зокрема, говорячи про українську, то це: давньогрецька (милозвучний), латинська (милосердя), німецька (залізниця), французька (міжнародний), англійська (хмарочос), польська (вірогідний), а говорячи про корейську, то це: китайська 하나 (один), англійська 택시 (таксі), японська 신문 (газета), французька 마담 (мадам), італійська 소나타 (соната) та ін.

З усіх видів запозичення калькування - маловивчений, так як визначити його складніше, ніж всі інші. Караванський С. стверджує, що це відбувається через невизначеність щодо критеріїв, за якими та чи інша словникова одиниця або вираз ідентифікується як продукт сприяння з іншими мовами, а не результат процесів, що відбуваються в мові відповідно до її власної логіки розвитку (Караванський, 1998).

Калькування - це вид запозичення, принцип якого полягає в запозиченні асоціативного значення і структурної складової лексичної одиниці. При цьому дається переклад кожного окремо взятого компонента запозичуваного слова або виразу, а потім іноземне слово береться за зразок для з'єднання цих компонентів, що веде до створення "кальок".

Шарль Баллі був тим, хто одним з перших дав визначення слову «калька». Він вважає, що кальки - це слова і вирази, утворені механічно, шляхом буквального перекладу, за зразком виразів, взятих з іноземної мови (Воробйова, 2014).

Згідно визначення, яке наводить у своїй роботі І. Воробйова, «кальки – це запозичені слова і вирази, коли іншомовний зразок перекладається по частинах засобами своєї мови (Воробйова, 2014)». Слід зазначити, що І. Воробйова розглядає калькування відокремлено від способів запозичення. Вона стверджує, що калькування має на увазі не тільки створення «свого» слова, що базується на структурі іншомовного, а й поява у існуючого в мові слова або словосполучення переносного значення за зразком іноземного.

Іноді трапляється, що при перекладі на іншу мову багатозначні або омонімічні слова розуміються в своєму самому часто вживаному значенні, що призводить до певного роду непорозумінь. Це впливає як і на збереження значення вислову при переході в іншу мову, так і на його вживання. При чому такий спотворений варіант вислову сприймається мовцями як цілком органічний та прийнятний. Це створює негативний вплив на розвиток мови та її збагачення.

Запозичення і калькування часто відбувається паралельно, причому калька отримує більш широке значення, а запозичення – вужче. Таким чином, значення запозичень майже не спотворюється, у той час як значення слів та виразів-кальок може відрізнятись, якщо звернути увагу на значення окремих їх одиниць (Воробйова, 2014).

Деякі дослідники підкреслюють так звані напівкальки, як один з видів кальок (Вань & Чжао, 1999).

Напівкальки отримали свою назву через принцип, при якому запозичується лише частина слова, а інша передається калькуванням. У цьому випадку, калькуванням, як правило, передаються складені поняття, у той час як запозиченнями – окремі слова.

Згідно Коломієць В.Т., калькування вважається видом взаємодії словотворення і запозичення, що найбільш часто зустрічається. Запозичується не саме слово або вираз, а лише його смислова структура (Коломієць, 1973).

Кальки також поділяються на декілька видів. Вони можуть бути результатом точного перекладу слова з переносним значенням, враховуючи, що воно буде

вживатися в переносному сенсі. Але все ж, найчастіше кальки являють собою складні або похідні слова.

За умови, якщо це складні слова, то мова йде про переклад окремих компонентів іншомовного слова. При роботі з похідними словами навпаки - перекладу піддається тільки їх основа, а до неї додається афікс або напівафікс. До того ж кальковані одиниці можуть утворюватися шляхом злиття смислових частин. Рідко відбувається калькування складноскорочених слів. І найчастіше відбувається повне запозичення слів чи виразів у відповідній формі.

В даний час багато лінгвістів продовжують вивчати питання калькування, і воно залишається дуже спірним. Деякі лінгвісти, такі як Л. П. Єфремов, Н. М. Шанський, Б. Унбенгаун, поділяють поняття «калька» і «запозичення». Серед авторів, які все ж розглядають кальку як запозичення внутрішньої форми слова, слід зазначити таких, як І. А. Арнольд, А.Я. Матвеев, І. П. Наркевич. У цьому питанні основною відмінністю є першочерговість однієї з двох складових для цих науковців: значення або ж форми.

Єрмоленко С.Я. в свою чергу виступає за відмінність понять "калька" і "запозичення", заявляючи, що калька виникає в результаті перекладу і як наслідок перекладу. Єрмоленко С.Я. вважає, що принципом калькування є використання мотивованості калькованого об'єкта, іншими словами під словотвірним калькуванням вона має на увазі переклад складових компонентів калькованого слова, в яких зберігається, і за якими вимірюється його мотивованість: дериваційно-мотивуючих одиниць, якщо кальки - різні слова, і елементів словосполучення (Єрмоленко, 2001).

Необхідною умовою процесу калькування вона виділяє переклад словотворчої основи калькованої одиниці, тобто іноземного слова або словосполучення, від якого був утворений об'єкт калькування.

Що стосується перекладу, на її думку, той не є запозиченням. Сформована лексична калька не переймає словотворчої структури калькуючої одиниці, вона володіє такою ж відповідно до мовних норм приймаючою мовою, її словотвірна

структура лише відповідає структурі іншомовного слова, а не пояснюється впливом останнього.

Миропольська Н.Є. стверджує, що кальки не можна назвати запозиченими словами за способом виникнення, або способом виразу (у зв'язку з тим, що вони не успадковуються кальками від іншомовного словникового матеріалу), або по відношенню до калькованих об'єктів (при перекладі передається семантична структура слова, а не його звучання і значення) (Рижков, 2007).

Згідно Фу Хуайцін, запозичення - це перенесення форми звукової і форми значущої, калька в його уявленні є "запозиченням внутрішньої форми", таким чином він розмежовує ці два поняття (Фу, 1996).

Клименко Н.Ф. зауважує, що між кальками і запозиченнями все ж є тісний зв'язок, також обидва цих мовних явища залежні від ситуації мовного контакту і двомовності, а на додаток до всього мають схожі причини, так як основою для кальок і запозичень служить іншомовна лексика (Клименко, 2000).

Цієї думки дотримується і Кочерган М. П., який класифікує способи запозичення лексики наступним чином (Кочерган, 1999):

- 1) запозичується матеріальна форма (звукова або графічна) і значення слова, і називається відповідно матеріальним або прямим запозиченням;
- 2) калькування: запозичується значення і семантична структура слова;
- 3) поєднання матеріального запозичення з калькуванням називається змішаним запозиченням або гібридом.

Через принцип, згідно з яким запозичується лише частина слова, напівкальки стоять ближче всіх до прямих запозичень (Бик, 2005). Але напівкальки або напівзапозичення не те ж саме, що гібриди, утворені змішаним запозиченням, і їх потрібно вміти розрізняти.

Мовні поняття, звані як "запозичення", "іноземне слово", "калька" Е. Бак розмежовує в залежності від ступеня їх самостійності: калька залежна від іншомовного слова із змістовної сторони, проте самостійність цього слова теж умовна, у зв'язку з тим, що мовна структура слова з іншої мови, згідно Е. Баку, служить прикладом для кальки. Відмітна ознака кальок є те, що вони утворюються

шляхом послівною передачею компонентів, які в свою чергу набувають нового значення і форми.

Рижков А.Г. (Рижков, 2007) і Кочерган М. П. (Кочерган, 1999) під калькою мають на увазі запозичення словотворчої структури, або лексичного значення. Як і більшість лінгвістів, вони традиційно розмежують поняття кальки і прямого запозичення, при цьому відзначаючи, що кальки є його частиною.

Вань Ілін, Чжао Сюецін (Вань & Чжао, 1999). вживають термін "калька" тільки для визначеної частини лексико-фразеологічних перекладів іншомовної лексики, а саме для слів і стійких поєднань з них. Відповідно з семантикою і структурою цих слів можна стверджувати, що ті з'явилися під впливом відповідних іноземних слів і словосполучень як їх передачу та буквальный переклад.

Лінгвістичний енциклопедичний словник надає класифікацію кальок таким чином:

1) словотворчі кальки, а саме ті, які утворюються за морфемними перекладами іноземної словникової одиниці

2) семантичні, пов'язані із запозиченням переносного значення слова

3) фразеологічні, тобто утворені шляхом послівного перекладу фразеологізму

4) помилкові кальки - вид лексичного калькування, що утворюється в силу помилкового розуміння морфолого-семантичної структури слова з іншої мови.

Так звані «помилкові друзі перекладача» були утворені або через те, що запозичення не було зовсім, а слова просто походять від загального кореня, що існував багато років тому, або через те, що значення запозиченого слова в подальшому змінилося, або співзвуччя було довільним.

Отже, можна зробити висновок, що спочатку калька розглядається як запозичення за допомогою буквального перекладу. Однак, думки дослідників розходяться. Одні дотримуються точки зору, що кальки і запозичення характеризуються різним способом утворення, ступенем подібності зі словом мови-реципієнта і ступенем присутності в них ознак мови перекладу, інші ж

вважають, що процес калькування все ж відноситься до одного з процесів запозичення.

Серед видів калькування Лінгвістичний енциклопедичний словник виділяє такі, як словотворчі, семантичні, фразеологічні, помилкові кальки і напівкальки. Процес виявлення кальок досить важкий і скрупульозний, так як відомі випадки перекладу слів або виразів, коли з декількох значень вибирається не вірне, що призводить до помилкового подання.

1.2 Калькування в лінгвістиці: історія та розвиток

Активність калькування на різних етапах розвитку мов залежала від низки культурних, історичних, психологічних передумов. Приміром, за Середньовіччя ставлення до Біблії як до сакрального тексту, а до її мови як до взірцевої викликало появу численних кальок: у мовах католицьких країн – з латини, у старослов'янській – з грецької. Особливого змісту проблема калькування набуває, якщо її розглядати серед проблем планування корпусу мови та нормування термінології. Калькування як один із традиційних способів термінотворення може слугувати помірковано пуристичним настроєм – в історії різних європейських мов калькування жвавішає як “реакція мовців на засилля запозичень” (*Сучасна українська літературна мова*, 1997), хоча “справжній пуризм полягає не стільки в простому калькуванні, скільки в повному ігноруванні іншомовної мотивації”. Проте це не співпадає із властивістю мови постійно розвиватися та рости. Ба більше, розширення мови є абсолютно необхідним для збереження ефективності її використання серед мовців.

Свого часу Ш. Баллі зауважив, що «кальки не ліпші й не гірші за запозичення і так само заслуговують (чи не заслуговують) на осуд пуристів». Серед позитивних рис словотвірних кальок найважливіша та, що вони не притуплюють розвитку внутрішніх ресурсів мови, а, навпаки, збуджують їхні словотворчі можливості. Критикувати варто не калькування як шлях поповнення лексичного та семантичного мовних рівнів, а надмір кальок та / чи їх позасистемний характер на певному етапі розвитку мови. При правильному використанні смислових частин та

мовних одиниць калькування, у цілому, не є проблемою, а радше неминучим фактом розвитку мови. Д. Лотте свого часу влучно висловився, що «шлях буквального перекладу (як і шлях оригінального запозичення) - найлегший спосіб побудови термінів, але й найнебезпечніший» (Коломієць, 1973). На думку цього автора, калькування як засіб термінотворення прийнятний, лише якщо «відповідний чужомовний прототип правильно відбиває ознаки означуваного поняття, якщо розглядати його не відірвано, а в колі понять одного ряду та коли образність терміна-прототипа не чужинна мові-запозичальниці». Якщо калькування стає провідним шляхом створення нових термінів, то це може шкодити національному характерові термінології. За таких умов взорування на термінологію мови-джерела прототипів набуває асимілятивного характеру. Найбільшу небезпеку для збереження адекватності та цілісності мови становить калькування, що прагне якнайближче відтворити морфемну й словотвірну будову прототипу з близькоспорідненої мови - це може призводити до недоцільної активізації пасивних у мові-калькувальниці словотворчих засобів. Так мова відкидати значення та логіку певних словотворчих частин, що їй притаманні, на користь збереження та передачі сенсу кальки. Якщо ж калькування набуває рис механічного перекладу, «чужомодельного словотвору» (термін Л. Єфремова), то через невластиве поєднання хоч би й щонайпитоміших складників утворені одиниці можуть грубо порушувати мовні норми (Вань & Чжао, 1999). У цьому випадку калькування дійсно перетворюється на засіб запозичання на рівні словотвору - запозичення моделей. Досвід термінології свідчить про те, що калькування може загрожувати національній самототожності термінології. Питомий план вираження робить цей процес менш відчутним, ніж асиміляція, через надмір запозичень, а тому небезпечнішим.

Сьогодні увагу термінознавців зосереджено саме на засміченості термінології недоцільними й позасистемними кальками. На жаль, поза увагою лишаються давніші кальки та кальки, що з'явилися під впливом інших мов, а сам термін «калька» набуває оцінного негативного значення. Також, дослідження питання калькування можуть бути дещо упередженими або сконцентрованими

лише на певних мовах, із яких беруть вирази для калькування. Це зумовлено як культурними, так і геополітичними змінами в світі.

Висновки до Розділу 1

Отже, проаналізувавши існуючих лінгвістичних концепцій, ми визначили, що кальки відрізняються від інших видів запозичень ширшим значенням та особливою класифікацією. Таким чином, кальки бувають словотворчими, семантичними, фразеологічними та помилковими.

Семантичні кальки утворюються при морфемному перекладі іноземних слів. Семантичні кальки несуть у собі функцію передачі переносного значення слова. Фразеологічні кальки утворюються шляхом послідовного перекладу фразеологізмів. Також розрізняють так звані «помилкові кальки», що являють собою помилки у перекладі та/або розумінні певної морфолого-семантичної структури іноземної мови.

Окрім кальок, вирізняють також напівкальки – перекладені складені поняття, де для передачі змісту використовуються одночасно як запозичення, так і кальковані частини.

Хоча важливість досліджень кальок є беззаперечною через небезпеку порушення логіки, структурної та смислової цілісності мови, ситуацію ускладнює вдавана непомітність помилок у калькованих виразах. Вони сприймаються як органічні та коректні навіть тоді, коли це не відповідає дійсності. Таким чином, багато термінів, що сприймаються мовцями як правильні та адекватні, можуть бути хибними та засмічувати мовний простір.

Калькування та його активність у мові залежать від багатьох факторів, у тому числі й соціокультурних, історичних та психологічних передумов. До того ж, на цей процес та увагу до нього може впливати й геополітична ситуація в світі, яка так чи інакше зачіпає територію мови дослідження.

РОЗДІЛ 2. КАЛЬКУВАННЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Загальна інформація про запозичення у корейській мові

Сучасна корейська лексика складається приблизно з 30 % споконвічно корейських слів, 65% китайських слів (сіно-корейських або ханмунних) і 5% запозичених елементів. В даному випадку під "запозиченнями" розуміються тільки фонетичні запозичення, так як їх досить легко вичленувати як в словнику, так і в мовному ланцюзі. Що стосується семантичних запозичень, то в корейській мові їх виділення і встановлення джерела походження представляє деякі складнощі.

Семантичне запозичення, або калька — це послівний переклад елементів іноземного слова засобами рідної мови. У зв'язку з цим виникають питання, як визначити кальку в корейській мові і чи слід відносити всі слова китайського походження до кальок (Фу, 1985).

Щоб визначити кальку в корейській мові, необхідно, по-перше, знати, чи це слово корейське, а чи запозичене та видозмінене; по-друге, якщо воно є запозиченим, з'ясувати, з якої мови воно прийшло, далі порівняти семантику корейського слова з семантикою оригіналу і довести, що це калька.

На даному етапі виникають певні труднощі. Встановити мову-джерело кальки видається спочатку складним, так як калькування часто відбувається через мови-посередники, а також видозмінення із плином часу. Інша причина: корейці не сприймають ханмунську лексику як чужу, запозичену, для них вона є свого роду елементом рідної мови, бо використовується дуже давно та поширюється на всі життєві сфери (심재기, 1982).

Калькування може відбуватися як за допомогою елементів споконвічно корейської лексики, так і елементів китайської лексики. Важливою задачею є визначити походження цих елементів та оцінити частоту їх використання у корейській мові. Можна припустити, що ханмунні елементи частіше є інструментом при семантичному калькуванні, представляючи собою короткі і лаконічні одиниці.

Проте чи відноситься ханмунна лексика до кальки? Всі слова китайського походження зберегли свою внутрішню форму. У корейських словниках ханмунна лексика майже завжди дублюється ієрогліфами. Але наявність ієрогліфічної відповідності не стовідсотковий показник семантичного запозичення. Слово може бути не запозичене з китайської мови, а створено самими корейцями, але з комбінації ханмунних елементів. Тут видозмінення форми та сенсу ускладнюють дослідження. Отже, щоб встановити факт калькування китайського еквівалента, потрібно знайти відповідність в китайській лексиці. Якщо відповідності немає, то спробувати визначити іншу мову, з якої могла бути скопійована дана структура слова (Miller, 1996).

Якщо така мова не знайдена, то слово не може бути віднесено до кальки. У корейській мові надзвичайно багато семантичних запозичень. Переклад іноземного слова за допомогою елементів рідної мови - одна з причин популярності семантичних запозичень і активного застосування цього методу в номінації.

При запозиченні фонетичним способом, з одного боку, відбувається певний злам фонемної бази мови. Мовний апарат носіїв не завжди пристосований до вимовлення деяких фонем іноземних слів. З іншого боку, при неможливості передати будь-яку фонему, носії можуть до невпізнання змінити саме слово. Таким чином, у його значенні та походженні можуть заплутатися обидві сторони. Часто представники старшого покоління не розуміють, що має на увазі молодь під тим чи іншим словом, запозиченим фонетичним способом. Первісна форма, яка була в мові-оригіналі, в таких випадках впізнається віддалено та лише при попередньому знанні терміну в іншій мові (조항범, 1990).

Важливу роль при семантичному запозиченні грає збереження смислової форми слова, при фонетичному - збереження звукової оболонки. Носіям мови набагато легше сприймати і відтворювати слова зі значущою внутрішньою формою, що складаються з елементів рідної мови. Даний факт пояснюється особливістю людського мислення - пізнання нового через старе шляхом порівняння є набагато легшим. При цьому процесі відбувається також економія ресурсів

пам'яті. Проте можуть виникати й компроміси, коли фонетичне відтворення є простішим та ефективнішим для мовців.

Ще одна причина широкого поширення семантичних запозичень — позиція корейських лінгвістів, які підкреслюють корейську природу кальок і відносять їх до словотвірних категорій. Корейські вчені до поняття "запозичення" відносять прийнятий в європейській лінгвістичній теорії термін "фонетичне запозичення", коли копіюється тільки зовнішня форма (Baek & Eung-Jin, 1993).

У корейській лінгвістиці прийнята класифікація запозичень на власне запозичені слова та іноземні слова. До першої групи відносять слова, що не мають аналогів в корейській мові. Якщо з інших мов запозичується аналог вже наявного слова корейського або китайського походження, то його називають "іноземним словом" (Sohn, 2001).

Довгий час пропагувалася так звана політика пуризму, спрямована на "очищення" мови від іноземних запозичень. Це мало мати позитивний вплив на національну свідомість, а також допомагати розвитку національної мови та задіянні її інструментів. У той же час слова китайського походження не сприймалися як запозичені, в цьому, мабуть, полягає одна з причин популярності ханмунних елементів при семантичному калькуванні. Часто таке калькування не визнається ним взагалі, або ж цей процес не враховують.

Калькування вимагає від представників запозиченої мови дуже тонкого розуміння будови і функцій об'єкта, найменування якого перекладається, інакше семантичне запозичення або не "приживеться" в мові, тобто не піддається лексичному освоєнню, або при його вживанні буде виникати непорозуміння. Через це деякі частини калькованих виразів та слів можуть передаватися не в повній мірі, або ж засобами, що не відповідають логіці мови, яка проводить калькування.

Лексична система корейської мови складається зі слів, які за своїм походженням можна розділити на три яскраво виражені групи: споконвічно корейські слова (고유어), включаючи багату оноματοпею (оноματοпею і образно-наслідувальні слова), китайсько-корейські слова (한자어) та запозичення (왜래어), які в свою чергу поділяються на англіцизми (американізми), запозичення з

японської та інших мов. Ці три групи відрізняються один від одного не тільки походженням самих слів, а й їх граматичними формами і правилами використання (Lee, 1987).

Споконвічно корейські слова використовувалися корейцями протягом довгої історії корейської держави. Вони складають близько 20-25% всієї лексики. Деякі слова являють собою односкладові морфеми (길 – дорога, 물 – вода, 알 – зернятко, крупинка). Решта являють собою слова, що складаються з 2 і більше складів (바다 – море, 바람 – вітер, 가뭄다 – заможний, 수수께끼 – загадка).

До споконвічно корейської лексики відносять і оноματοпоетичні слова, що підрозділяються на звуконаслідувальні (의성어) і образно-наслідувальні слова (왜태어).

Звуконаслідувальні слова – це особлива група слів, що передають різні звуки, що видаються людиною (콜록콜록하다 - кашляти, 키득키득하다 – сміятися, 드르렁드르렁 – хропіння) та тваринами (꿀꿀 – хрю-хрю, 꼬끼오 – кукаріку, 구구구 – ко-ко-ко), а також звуки, які існують в живій і неживій природі (살랑살랑 – кап-кап, 툑툑 – тук-тук). Формуються такі слова засобом фонетичної передачі певного звуку людиною для комунікування його поняття іншим людям.

Образно-наслідувальні слова дають нам образне уявлення про будь-якій дії, при цьому саме слово не несе в собі ніякого сенсу, воно набуває свого значення лише в поєднанні з певним дієсловом (후다닥 걸어가다 – поспішати, 비틀비틀거리다 – йти хитаючись, 쿡쿡 아프다 – боліти) (Baek & Eung-Jin, 1993).

В даний час досить складно розпізнати споконвічно корейські слова, оскільки протягом довгого часу відбувалося змішання споконвічно корейських слів з так званих ханмунними словами, як, наприклад, в разі використання оноματοпеїчних слів з китайським дієсловом 하다 (робити). Однак найчастіше у споконвічно корейського слова є китайський аналог (물 – 수, 불 – 화). Тому в мові можуть зустрічатися як ті, так і інші, несучи те саме значення в різних за формою частинах.

Розглядаючи механізм запозичення, ми отримуємо інформацію про картину світу носіїв мови. При семантичному калькуванні мова демонструє архітектуру стереотипів його носіїв. При чому щодо своєї мови, так і до мови, із якої відбувається запозичення.

2.2. Семантичні запозичення (калькування) в корейській мові

2.2.1 Запозичення з китайської мови

Китайська мова є найголовнішим джерелом запозичення в корейській мові.

Багатовіковий вплив Китаю на політичне, соціальне та культурне життя Кореї призвів до того, що 60-70% корейської лексики становлять китайсько-корейські слова (한자어).

По суті, цей пласт лексики є нічим іншим, як звичайним запозиченням: корейці запозичили форму, сенс китайських ієрогліфів, а потім підлаштовували звучання ієрогліфа під фонетичну систему своєї мови. Однак з плином часу, такі китайсько-корейські слова настільки прижилися в корейській мові, що перестали сприйматися як запозичення. Вони задіяні у всіх сферах життя, меж щодо частоти та поширення їх використання не існує (심재기, 1982).

Практично до ХХ ст. розмовна і письмова мови в Кореї істотно відрізнялися, перший переважно становили споконвічно-корейські слова, а другий – ієрогліфічні. Це пов'язано з історичними подіями минулого, коли китайське письмо було ефективним інструментом влади, впливу, навчання і тд. Китайське слово-запозичення часто має в корейській мові літературний або формальний сенс. Корейці вибирають той чи інший варіант слова, щоб досягти належного регістра в мові, і тим самим відтінити тонкі невловимі смислові значення відповідно до встановлених національних традицій і звичаїв спілкування. Це може бути важко вловити мовцям, як не є носіями корейської, проте таким чином утворюється цілий пласт культури та звичаїв (Фу, 1985).

У багатьох випадках споконвічно корейське слово і китайське слово-запозичення мають одне і те ж значення, однак, їх вживання різняться відповідно

до усталених мовних норм. Так наприклад, в корейській мові використовуються споконвічно корейські і китайські числівники:

한자 어	일	이	삼	사	오	육	칠	팔	구	십	백	천	만	억
고유 어	하 나	둘	셋	넷	다 섯	여 섯	일 곱	여 덟	아 홉	열	온	즈 믈	골	잘

Незважаючи на повну ідентичність корейських і китайських числівників, їх вживання чітко розмежовано: корейські числівники використовуються для запису годин, а також при підрахунку предметів в кількості від 1 до 20 та визначенні віку, а китайські числівники використовуються для запису хвилин і секунд, дати і при підрахунку будь-якої кількості предметів.

Слід зазначити і таке явище в сучасній корейській мові, як «ієрогліфічне калькування», тобто відтворення комбінаторного складу слова або словосполучення, при якому складові частини слова передаються ієрогліфічними морфемами або словами (англ. airport – 공(air)항(port), non-confidence vote – 불(non)신임(confidence) 투표(vote), black sea – 흑(black)해(sea)).

2.2.2 Запозичення з японської мови

У період японської анексії, державною мовою на території Кореї була оголошена японська, а всякі спроби корейського народу використовувати свою рідну мову каралися. Після звільнення країни корейська інтелігенція, перш за все вчені-мовознавці, як на півночі, так і на півдні виступили за швидке очищення рідної мови від японських запозичень, в результаті якого практично всі японські слова були викорінені. Цей процес продовжується до сьогодні, хоча дещо ослаб із часом та зміною національних настроїв. Проте, наприклад, японське слово 벵또 згодом було замінено корейським словом 도시락 (이기문, 1992).

Тим не менше 35-літній вплив японської мови на корейську не міг пройти безслідно: до цих пір в різних видах промислового виробництва, будівництва, поліграфії, побутовому обслуговуванні залишилося порівняно багато японських термінів (수속 – процедура, 견적 – попередній, 엽서 – листівка, 선불 – передоплата). Також приклади японських запозичень можна зустріти і серед загальноживаних корейських слів (구두 – черевики, 우동 – удон, 할인 – знижка, 합승 – попутник).

Набагато менше слів прийшло в корейську мову з інших західних мов, таких як німецька, французька, іспанська, італійська або російська. Незважаючи на свою відносну нечисленність, вони відіграють важливу роль в лексиці певних сфер людської життєдіяльності.

Нижче представлені найбільш поширені приклади запозичень з інших мов:

1) Французька мова: 발레 – балет, 뷔페 –буфет, 데뷔 –дебют, 리무진 – лімузин;

2) німецька мова: 아르바이트 – підробіток, 아스피린 – аспірин, 알레르기 – алергія, 알츠하이머병 - хвороба Альцгеймера;

3) іспанська мова: 볼레ро-болеро, 카라멜-карамель, 이이 – маринад;

4) португальська мова: 빵-хліб, 람바다-ламбада, 보사노바-босанова, 재규어-ягуар, 카포에라 – капоейра;

5) Італійська мова: 아리아-арія, 피자-піца, 카푸치노-капучино, 라테- лате, 파스타-паста, 프리마돈나 – примадонна, 소나타 - соната;

6) Латина: 메르쿠리우스 – Меркурій, 마르스 – Марс, 티라노사우르스 – тиранозавр, 사탄 – сатана,

Мови можуть не тільки приймати елементи інших мов, а й передавати їх, виступаючи посередниками в ланцюжках запозичень.

2.2.3 Запозичення з англійської

У корейську мову запозичення почали проникати порівняно недавно – на початку 17 століття - коли Корея вперше почала отримувати уявлення про європейську цивілізацію. Саме це і пояснює відносно невисоку частку запозичень в мові (близько 10%), 90% з яких припадає на запозичення з англійської мови, особливо її американського варіанту (Shim, 1994).

Тісні зв'язки Південної Кореї з США, присутність американських військ, обов'язкове викладання англійської мови в школах і університетах Кореї, поширення англомовної культури через медіа, а також зрослий авторитет англійської як міжнародної мови – все це служить причиною постійного збільшення чисельності англійських слів в сучасній корейській мові.

Англіцизми і американізми присутні практично в будь-якій сфері людської життєдіяльності: політиці, економіці, спорті, науці, культурі та мистецтві. Особливо багато термінологічних запозичень.

Наведемо кілька прикладів запозичень в різних категоріях:

- 1) Одяг і аксесуари: 넥타이 - краватка (necktie), T-셔츠 – сорочка (T-shirt);
- 2) Їжа та столові прилади: 아이스크림 – морозиво (ice-cream), 초콜릿 – шоколад (chocolate), 포크 – вилка (fork);
- 3) електроніка і електротехніка: 컴퓨터 – комп'ютер (computer), 텔레비전 – телевизор (television), 소프트웨어 – програмне забезпечення (software);
- 4) спорт: 테니스 – теніс (tennis), 스트라이크 – страйк (strike), 마라톤 – марафон (marathon);
- 5) Соціальне життя: 뉴스 – новини (news), 리포트 – доповідь (report), 브리핑 – брифінг (briefing) (이기문, 1992).

Запозичення активно триває і англійська лексика широким потоком безперешкодно проникає в корейську мову. Перевиданий в 2002 році журналом

"고국 소식" Словник іноземних слів за останні п'ять років збільшився майже в два рази і в ньому містяться понад 5 тисяч запозичень, значну частку яких складають американізми. Однак в даний час корейські лінгвісти все частіше виступають проти надмірного вживання англомовних запозичень, які поступово витісняють споконвічно-корейські слова.

Англо-американські запозичення в корейській мові є досить поширеними. Тому в деяких галузях кількість таких слів значна. Наведемо приклади найбільш поширених англо-американізмів за сферами вживання (조항범, 1990):

Технології:

엔지니어 – інженер

레이저 – лазер

컴퓨터 – комп'ютер

소프트웨어 – програмне забезпечення

아스피린 – аспірин

플라즈마 – плазма (крові)

Харчування:

아이스크림 – морозиво

햄버거 – гамбургер

콜라 – кола

케이크 – тістечко

디저트 – десерт

레스토랑 – ресторан

Дозвілля:

스포츠 – спорт

테니스 – теніс

볼링 – боулінг

오디오 – аудіозапис (музика)

팝송 – популярна пісня (поп-музика)

코메디 – смішна історія

Транспорт:

버스 – автобус

레일 – залізниця

터미널 – автовокзал

러시아워 – час пік

택시 – таксі

Медіа:

뉴스 – новини

오피니언 – аналітика

칼럼 – колонки

라이프 – соціальна тематика (життєві історії)

스포츠 – спортивні новини

포토 – фотоінформація

블로그 – блог

Запозичені лексеми мають відтінок «сучасності» і вживаються частіше у розмовній мові на противагу традиційним власне корейським або ханмунним лексемам із тим же значенням. Проте із неминучим розвитком технологій та суспільства, ці запозичення дещо легітимізуються в корейській мові та все частіше використовуються в інформаційному просторі. Через це є підстави вважати, що такі слова з плином часу входитимуть у норму та не викликать почуття відчуження.

2.2.4 Вирази-кальки в корейській мові

Як і всі інші запозичення, вирази та слова-кальки в основному використовуються для передачі нових понять, відповідників яким немає в корейській мові.

Починаючи із 17-18 століття, у зв'язку з історичними подіями,, запозичена лексика почала надходити на півострів та заповнювати собою прогалини у термінах. Проте не для всіх нових понять було достатньо фонетичної передачі слів через критичні фонетичні розбіжності, тому використовувався метод передачі внутрішнього значення слова, замість його форми, що і є калькуванням (Вань & Чжао, 1999).

Кальковані вирази наявні в усіх сферах життя корейців, а деякі передають важливі терміни для значущих галузей як інженерія, будівництво, освіта тощо. Через калькування «страждають» переважно англомовні терміни. Це пов'язано з різницею структур та фонетики корейської та англійської мов. Проте є й неочевидні калькування з інших мов світу.

Нижче наведені приклади таких кальок(조항범, 1990):

Англійська мова:

자경성강 – self-hardening steel (самозагартувальна сталь)
 이동 하중 – moving load (рухоме навантаження)
 유리 섬유 – glass fiber (скловата)
 경금속 – light metal (легкий метал)
 계면활성제 – surface active agent (поверхнево активна речовина)
 돈세탁하다 – to launder money (відмивати гроші)

Китайська мова:

범아귀 - 虎口 (проміжок між вказівним та великим пальцем)
 찻물 - 茶水 (гарячий чай)
 피알 - 血球 (клітина крові)
 세모꼴 - 三角形 (трикутник)
 설상가상 - 雪上加雪 (на сніг то й іній)

Японська мова:

로마자 - 로마자 (романізація)

Німецька мова:

세계관 - weltanschauung (світогляд)
 법치국 - rechtsstaat (правова держава)

Французька мова:

벼룩시장 - marchè aux puces (блошиний ринок)

Данська мова:

수소 - waterstof (водень)

На цих прикладах можна побачити класифікацію кальок. Приміром, 세모꼴 походить від китайського 三角形, що буквально означає «세모 + 꼴» (трикутник + фігура). 유리 섬유 відповідає англійському аналогу fiber glass (скловата), що означає «유리 + 섬유» (скло + фібр). У прикладі з японської мови 로마자 є калькою японського □-マ字, що означає «로마 + 자» (романський + символ). Це все приклади *словотворчих* кальок. Тобто таких, які утворюються за морфемними перекладами словникових одиниць іноземної мови.

Прикладом фразеологічної кальки є вираз 설상가상-雪上加雪 (на сніг то й іній). Цей фразеологізм використовують, коли хочуть зазначити, що неприємні речі зазвичай ідуть одна за одною. Це калька, що прийшла в корейську із китайської мови.

У прикладі з англійською мовою вираз 돈세탁하다 має те саме значення, що й англійський відповідник «money laundering» («돈 + 세탁하다» (гроші + прати/відмивати)). Її особливістю є тісна прив'язка до історії США, а не Кореї. Тому при буквальному перекладі без контексту значення цього виразу буде повністю втрачено. Це приклад семантичної кальки, так як слово «відмивання» у ній має переносне значення.

Загалом, кальки не є найчисельнішим рядом запозичених виразів та слів корейської мови, але їх використання та походження не є цілком очевидним, що дає змогу таким одиницям «просочитися» у будь-яку сферу життя.

Висновки до Розділу 2

Отже, у цьому розділі ми розглянули приклади запозиченої лексики в корейській мові та дослідили її походження, шляхи виникнення та розповсюдження у сучасній корейській мові.

Ми з'ясували, що найбільшу кількість запозичень представляють собою запозичення з китайської мови, але через загальноживаність та давню історію використання, кальки з китайської мови майже не відчуються ними носіями корейської мови. До того ж, їх походження доволі важко відстежити через певне злиття корейської та китайської мов під час історичного процесу.

Кальки з інших мов, таких як англійська, французька, німецька та данська є новішими, а отже відслідкувати їх походження не так складно.

На матеріалі семантичних запозичень у корейській мові ми виділили кальки різних типів, дослідили їх походження та сферу використання. Це вдалося зробити за допомогою методу порівняльного аналізу. Ми порівняли кальки як всередині одного типу, з'ясувавши різне походження, так і в межах їх загальної класифікації.

ВИСНОВКИ

Отже, поставивши перед собою конкретне завдання, а саме — розмежувати, класифікувати та вивчити шляхи виникнення калькувань, нам вдалося досягти поставленої мети.

Для цього ми розглянули лексичну систему корейської мови, що складається зі слів, які за своїм походженням можна розділити на три яскраво виражені групи: споконвічно корейські слова (고유어), включаючи багату онomatопею (онomatопею і образно-наслідувальні слова), китайсько-корейські слова (한자어), запозичення (왜래어), які в свою чергу поділяються на англiцизми (американізми), запозичення з японської та інших мов. Ці три групи відрізняються один від одного не тільки походженням самих слів, а й їх граматичними формами і правилами використання. У цій роботі увага була зосереджена саме на запозиченнях.

Існує безліч класифікацій запозичень, але основними залишаються лексичні запозичення, до яких відносяться транскрипція і транслітерація, семантичні запозичення, і звичайно ж, калькування. У першому розділі ми скористалися методом узагальнення, щоб виділити визначення калькування. А через ізольоване абстрагування та порівняльний аналіз, ми з'ясували особливості калькованих морфолого-семантичних одиниць та чим вони відрізняються від інших видів запозичень.

Серед видів калькування ми виділили такі, як словотворчі, семантичні та фразеологічні кальки. Також навели приклади таких кальок, дослідили їх походження та сферу використання в корейській мові.

Окрім того, ми дізналися, що на додачу до кальок існують напівкальки. При напівкалькуванні частини складеного поняття передаються за допомогою запозичених слів. Також існують помилкові кальки. Тобто такі, де морфолого-семантичне значення одиниць іноземної мови визначено та перекладено неправильно.

Визначення шляхів виникнення кальок ми розпочали з індукції. Споконвічно корейські слова використовувалися корейцями протягом довгої історії корейської держави. Вони складають близько 20-25% всієї лексики. Деякі слова являють собою односкладові морфеми (길 – дорога, 물 – вода, 알 – зернятко, крупинка). Решта являють собою слова, що складаються з 2 і більше складів (바다 – море, 바람 – вітер, 가뭄다 – заможний, 수수께끼 – загадка).

До споконвічно корейської лексики відносять і оноματοпоетичні слова, що підрозділяються на звуконаслідувальні (의성어) і образно-наслідувальні слова (왜태어).

Багатовіковий вплив Китаю на політичне, соціальне та культурне життя Кореї призвів до того, що 60-70% корейської лексики становлять китайсько-корейські слова (한자어).

Набагато менше слів прийшло в корейську мову з інших західних мов, таких як німецька, французька, іспанська, італійська або російська. Незважаючи на свою відносну нечисленність, вони відіграють важливу роль в лексиці певних сфер людської життєдіяльності.

Англо-американські запозичення в корейській мові є досить поширеними. Тому в деяких галузях кількість таких слів значна. Нами наведено приклади найбільш поширених англо-американізмів за сферами вживання.

Разом із іншими видами запозичень, до корейської мови ввійшли й так звані кальки. Вони є поширеними у сферах, де локальні мовні засоби не були достатньо ефективними, щоб передати суть нових понять, а також у випадках неможливості передачі слова семантично. Таким чином через наявні інструменти передаються внутрішні значення термінів, пов'язаних, здебільшого, із технологіями та індустріальним розвитком.

Кальки не є найчисельнішими серед запозичень, проте через використання наявних частин корейської мови, для носіїв вони можуть здаватися власне корейськими виразами. Подекуди кальковані вирази переходять із іноземних мов,

будучи прив'язаними до їх культури, проте вираз «приживається» серед корейців та сприймається за цілком органічний.

У цьому є певна небезпека як для дослідження кальок, так і для їх використання. Важко відслідкувати, де вираз відповідає оригіналу та чи відповідає він йому взагалі. Це і підкреслює необхідність продовження дослідження калькувань у корейській мові.

АНОТАЦІЯ

이 학기말 리포트는 한국어에서 의미 어의 차용어를 분석하는 데 헌신되어 있습니다. 한국어의 어휘와 표현은 언어의 문화, 지리, 기술적 특성으로 인해 지속적으로 확장되는 언어 요소 중 일부입니다. 현재, 원어로 한국어인 단어는 현대어의 25%를 넘지 않습니다. 따라서 이 주제는 연구에 있어서 매우 중요합니다.

이러한 상황으로 인해 새로운 단위가 언어에 계속해서 들어가고 있습니다. 이 과정은 정확한 모니터링이 필요합니다. 특히 어의 차용어의 경우, 불충분한 번역과 오해가 언제든지 발생할 수 있으며, 이는 한국어의 확립된 질서를 방해할 수 있습니다.

또한, 이 경우 어의 차용어는 상당히 위험합니다. 이들 새로운 표현은 한국어의 도구를 사용하여 구성되기 때문에 원래의 지역 표현과 구별하기가 매우 어렵습니다. 이는 어의 차용어의 기원을 발견하고 분석하는 것을 더욱 어렵게 만듭니다.

본 논문에서는 가장 일반적인 대참사어어와 그들의 사용 분야를 살펴보았습니다. 문화와 역사적 맥락을 모두 고려하여 그들의 기원, 의미 및 정확성을 확립합니다. 중국어, 일본어, 영어, 프랑스어 등 모든 언어는어의 차용어의 형태로 한국어에 중요한 기여를 했습니다.

언어학자들 사이에서는 대참사어어가 고유한 클래스인지 아니면 어의 차용어의 단순한 변형인지에 대한 논쟁이 계속되고 있습니다. 본 학기말 리포트는은 각각의 관점을 지원하는 가능한 이론을 강조하고 연구 분야에서 보다 폭넓은 논의를 가져오는 것을 목표로 합니다.

СПИСОК ВИКОРИСАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Бик, І. С. (2005). *Теорія і практика перекладу*. ЛНУ ім. І. Франка.
- Вань, І., & Чжао, С. (1999). *Основні принципи вживання лексики*. Весняний вітер.
- Воробйова, І. П. (2014). *Основи лінгвокраїнознавства: навчальний посібник*. Слово.
- Єрмоленко, С. Я. (2001). *Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів*. Либідь.
- Караванський, С. (1998). *Російсько-український словник складної лексики*. Академія.
- Клименко, Н. (2000). *Українська мова*. Українська енциклопедія.
- Коломієць, В. Т. (1973). *Розвиток словотвору слов'янських мов у післявоєнний період*. Наукова думка.
- Кочерган, М. П. (1999). *Загальне мовознавство: підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти*. Академія.
- Лю, Ш. (1995). *Описова лексикологія китайської мови*.
- Миропольська, Н. Є. (2002). *Мистецтво слова в структурі художньої культури учня: теорія і практика*. АПН України.
- Рижков, А. Г. (n.d.). *Юридична термінологія корейської мови: структура та семантика* [Дисертація кандидата філологічних наук]. Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка.
- Грищенко, А. П. (1997). *Сучасна українська літературна мова* (2nd ed.). Вища школа.
- Фу, Х. (1996). *Аналіз та опис лексики китайської мови*. Видавництво Пекінського університету.
- Фу, Х. (1985). *Лексика сучасної китайської мови*. Видавництво Пекінського університету.
- Baek, E.-J. (1993). *A Historical Study of Korean Noun Compounds*. Korean Studies.

Konglish. Media must use correct English. (2012, February 7). The Korea Times. http://www.koreatimes.co.kr/www/news/opinion/2012/02/137_104323.html

Lee, T.-c. (1987). *A History of Korean Vocabulary*. Yeonbyeon.

Miller, R. A. (1996). *Languages and history: Japanese, Korean, and Altaic*. Seoul.

Shim, R. J. (1994). *Englishized Korean: Structure, status, and attitude*. World Englishes.

Sohn, H.-M. (2001). *The Korean language (Cambridge Language Surveys)*. Cambridge University Press.

Tyson, R. (1993). *English loanwords in Korean: Patterns of borrowing and semantic change*. University of Arizona.

심재기. (1982). *국어 어휘론*. 집문당.

이기문. (1992). *국어 어휘 사 연구*. 동아 출판사.

조항범. (1990). *국어 연구 어디까지 왔나*. 동아 출판사.